

[Melchior Kjeldsen.]

at man havde spurgt dem om deres mening om sagen. Det samme gælder de erhvervsfolk, som på disse steder har skabt sig en virksomhed. Jeg er vidende om, at en hel del af dem allerede for år tilbage har fået udbetalt den erstatning, de skulle have for at flytte derfra. Da man ikke kan gå ud fra, at de allesammen har passet på de penge, de fik for nogle år tilbage, kommer de til at stå adskilligt dårligere i det, når de nu skal flytte. Dertil kommer jo, at mange af de forretninger, der nok kunne blive, simpelthen ikke kan fortsætte i det kvarter, for nu bliver det et andet kvarter og andre beboere. Også af hensyn hertil vil jeg bede den højtærede minister være opmærksom på de menneskeskæbner, vi her i dette øjeblik handler med.

Iøvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Bouet: Jeg hilser med tilfredshed det foreliggende lovforslag, som giver ministeren bemyndigelse til at yde indtil 18 mill. kr. i lån til fortsættelse af det saneringsarbejde i Borgergade-Adelgade kvarteret, som gik i stå, da krigen kom. Jeg har i min ungdom selv boet i dette kvarter og kender derfor disse boliger. Jeg kan kun sige, at allerede på det tidspunkt var de såmænd modne — eller skal vi sige skikkede — til at blive revet ned og erstattet med mere sunde og tidssvarende boliger.

I det oprindelige lovforslag var ministerens bemyndigelse med hensyn til långivning foreslået at skulle gælde indtil 1. april 1956. Denne bemyndigelse er i folketetinget blevet udvidet med et år, og det tror jeg er meget formålstjenligt. Thi det er jo mange mennesker, der skal flyttes. Man er her i dette kvarter klumpet meget stærkt sammen. Der bor jo en masse mennesker dels på grund af den relativt lave husleje, dels fordi mange har boet der i en årrække og ikke kan finde sig i at blive overflyttet til et andet milieu. Jeg erindrer en ældre dame, som havde søgt og fået en aldersrentelejlighed i en af vore moderne lyse og dejlige aldersrenteboliger. Da hun havde boet der i nogle måneder, sagde hun lejligheden op, fordi hun ikke kunne undvære atmosfæren i sit gamle kvarter. En anden sag er, at da hun så var flyttet tilbage og blev bange for,

at det hus, hvori hun nu boede, skulle blive revet ned, kom hun og ville have aldersrentebolig igen. Der er i det hele taget mange, der ikke kan finde sig tilfreds, når de bliver fjernet fra dette kvarter og kommer over i et andet milieu. Nu er det jo så spørgsmålet, om de store boligselskaber her i København kan skaffe så mange lejligheder, som der bliver brug for; der bliver vel derfor også en del mennesker, som flytter ud i omegnskommunerne. Hvorledes man i disse omegnskommuner ser på den invasion, skal jeg ikke udtale mig om; det skal vi da heldigvis heller ikke behandle her.

At det bliver nødvendigt for kommunen at yde tilskud til betaling af husleje for personer, som ikke kan skaffe sig anden passende bolig, er naturligt, og jeg må også sige rimeligt. Det er der jo også i lovforslagets § 5 åbnet adgang til for et tidsrum af indtil 5 år efter flytningen.

Mit parti er meget tilfreds med, at der af de tilståede lån til byggeri skal svares almindelig markedsrente for statsobligationer, således at staten ikke får det rentetab, som den har på alt andet byggeri.

Jeg kan med disse bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig gennemførelse i det høje ting.

Axel Christensen: Også fra mit partis side hilser vi forslaget med tilfredshed. Der er ingen tvivl om, at der er store områder herinde i København, som i høj grad trænger til en sanering. Fra mit partis side kan vi altså give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Jeg vil gerne sige, at sanering og boligmangel står ikke altid godt sammen, fordi forholdene, sådan som det også er påpeget af de foregående ærede ordførere, langt fra altid former sig sådan, at man kan regne med, at de folk, der bliver saneret ud, får de nye lejligheder eller de nye lokaler. Det er derfor naturligvis påkrævet, at man anviser disse mennesker boliger og lokaler til deres virksomhed. Der bliver jo meget at få ordnet, men jeg håber, at de bestræbelser, som gøres i den henseende, i nogen grad kan imødekomme de vanskeligheder, som mange af disse mennesker skal igennem.

Det var med tilfredshed, jeg hørte den højtærede indenrigs- og boligministers udtalelse om, at saneringsarbejder efter denne